

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **J. W.**
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2019, č. j. KUKHK-3618/DS/2019/DV-2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 12. 12. 2018, č. j. MUDK-ODP/133372 - 2018/hrk 12542-2018. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Správní orgán

uložil žalobci správní trest pokuty ve výši 11 000 Kč a zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Zároveň uložil žalobci povinnost nahradit náklady řízení ve výši 6 000 Kč.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 16. 3. 2018 v 9:25 v obci Dvůr Králové nad Labem, ul. nábřeží Benešovo, řídil motorové osobní vozidlo tovární značky Opel Vectra Caravan, registrační značky, po užití jiné návykové látky nebo v takové době po užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem jiné návykové látky. Při silniční kontrole byl policistou vyzván k podrobení se lékařskému odbornému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. Tomuto vyšetření se podrobil v Městské nemocnici Dvůr Králové nad Labem a ustanovenou soudní znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie Ing. E. H., Ph.D., bylo provedeným toxikologickým vyšetřením ve vzorku odebrané krve zjištěno, že při řízení vozidla měl v krvi látku ze skupiny kanabinoidů delta-9-THC (hlavní účinná složka marihuany) v koncentraci 4 ng/ml, přičemž limitní hodnota uvedená v nařízení vlády č. 41/2014 Sb., prokazující ovlivnění, je 2 ng/ml. Svým jednáním žalobce porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včas podanou správní žalobou. Konstatoval, že po zastavení policejní hlídkou se podrobil orientační dechové zkoušce a orientačnímu testu na přítomnost jiných návykových látek. Poté, co druhý z podstoupených testů byl pozitivní, se dobrovolně podrobil odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve. V popisu skutkového děje ve sděleném obvinění a v předložených důkazních materiálech jsou však pochybnosti v takovém rozsahu, že správní orgán měl aplikovat zásadu *in dubio pro reo*. Podle žalobce totiž z běžného rozboru krve nelze určit míru ovlivnění návykovou látkou v době spáchání deliktu. Závěr, že pokud byl ovlivněn návykovou látkou v době odběru krve, byl jí ovlivněn i v době spáchání deliktu, je tedy nesprávný. Správní orgány nezohlednily možnost, že návykovou látku užil v mezidobí mezi zastavení policejní hlídkou a odběrem vzorku krve. Správní orgán také hodnotí velmi subjektivně účinky ovlivnění návykovou látkou; svá tvrzení o nic neopírá a z jeho rozhodnutí nevyplývá, že by žalobce vykazoval některou ze známek ovlivnění, jako je rychlá, agresivní jízda atd. Dále žalobce namítl nedostatek naplnění materiální stránky přestupku. V řízení nebylo jednoznačně prokázáno, že by žalobce byl při řízení vozidla ovlivněn návykovou látkou a že by jevil známky účinku návykové látky. Žalovaný se touto otázkou ani nezabýval.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se věci podrobně zabýval. Zrekapituloval skutkovou podstatu přestupku a obsah důkazů provedených ve správním řízení, jakož i závěry, které z nich vyvodil. K žalobním námitkám uvedl, že skutečnost, že žalobce řídil motorové vozidlo po užití jiné návykové látky nebo v době, kdy byl ještě pod jejím vlivem po jejím užití, byla zjištěna provedením orientačního vyšetření pomocí testu Drugwipe 5S s pozitivním výsledkem na cannabis. Toxikologickým vyšetřením provedeným screeningovou imunochemickou metodou pozitivním na kanabinoidy a amfetaminy/metamfetaminy a zejména znaleckým

posudkem byla ve vzorku krve prokázána látka ze skupiny kanabinoidů – delta-9-THC (účinná složka marihuany). Námitka žalobce, že mohl užít marihuanu až po zastavení policejní hlídkou, je nedůvodná, neboť požití návykových látek bylo zjištěno provedením orientačního testu Drugwipe 5S s pozitivním výsledkem na cannabis. Žalovaný byl kontrolován hlídkou policie v 09:25 hodin a již v 09:40 hodin se podrobil odběru krve; v mezidobí pak byl stále v přítomnosti policistů a je tedy vyloučeno, že by návykovou látku v této době požil.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Ve věci rozhodoval bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s., protože obě strany s takovým postupem vyjádřily souhlas. Žaloba shledal nedůvodnou.
6. Na úvod krajský soud zdůrazňuje, že správní soudnictví je ovládáno dispoziční zásadou. „Kvalita“ žaloby tak předurčuje i míru podrobnosti soudního přezkumu napadeného správního rozhodnutí. Není totiž úkolem soudu, aby za žalobce domýšlel jeho argumentaci.
7. Po prostudování žalovaným předloženého správního spisu má krajský soud za spolehlivě prokázané, že žalobce se dopustil přestupku, jehož skutková podstata je podrobně popsána v části I. tohoto rozsudku. O tom, že žalobce dne 16. 3. 2018 v 9:25 hod. řídil motorové vozidlo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po užití jiné návykové látky, kdy by ještě mohl být pod jejím vlivem, svědčí jednak výsledek orientačního vyšetření pomocí testu Drugwipe 5S, jednak výsledek toxikologického vyšetření provedeného screeningovou imunochemickou metodou. Obě zmiňovaná vyšetření vedla k pozitivnímu výsledku na kanabinoidy. Ze znaleckého posudku Ing. E. H., Ph.D. pak vyplývá, že provedeným toxikologickým vyšetřením, plynovou chromatografií, byla ve vzorku žalobci odebrané krve zjištěna a prokázána látka ze skupiny kanabinoidů delta-9-THC (hlavní účinná složka marihuany) v koncentraci 4,0 ng/ml.
8. Podle § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu řidič nesmí „řídít vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem“. Podle nařízení vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, je limitní hodnotou pro látku delta-9-THC hodnota 2 ng/ml.
9. Žalobce předně namítl, že nebylo postaveno najisto, zda návykovou látku neužil poté, co byl zastaven a kontrolován policejní hlídkou, a zároveň před tím, než mu byl proveden odběr krevního vzorku. Krajský soud shledal tuto námitku nedůvodnou. Z obsahu správního spisu totiž vyplývá, že vozidlo žalobce bylo zastaveno v 9:25 hodin

předmětného dne. Lékařské vyšetření v Městské nemocnici Dvůr Králové nad Labem započalo v 9:40 hodin, tedy pouhých 15 minut od okamžiku zastavení a kontroly vozidla hlídkou policie. Odběr krve byl proveden v 9:53 hodin. Krajský soud se ztotožňuje se skutkovým závěrem správních orgánů, že je velmi nepravděpodobné, spíše prakticky vyloučené, aby v takto krátkém časovém úseku žalobce stihl nepozorovaně užít předmětnou návykovou látku tak, že by to uniklo pozornosti příslušníků Policie ČR, popř. lékařského personálu nemocnice, v jejichž přítomnosti se po celou dobu nacházel. Navíc sám žalobce v průběhu lékařského vyšetření uvedl, že užil tzv. jointa marihuany naposledy dne 11. 3. 2018 kolem 19:00 hod. (viz protokol o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou). Pokud nyní žalobce uvádí, že mohl návykovou látku užít v krátkém časovém úseku 15 minut mezi policejní kontrolou a lékařským vyšetřením, jedná se o skutkovou verzi prakticky vyloučenou, kterou se žalobce snaží pouze účelově obhájit.

10. Krajský soud nepřisvědčil ani námitkám, že z běžného rozboru krve a následného znaleckého posudku nelze určit míru ovlivnění návykovou látkou v době spáchání deliktu, či že správní orgán hodnotí velmi subjektivně účinky ovlivnění návykovou látkou. Právní úprava obsažená ve výše citovaném ustanovení zákona o silničním provozu je totiž založena na předpokladu, že u nejčastěji se vyskytujících návykových látek (mezi něž patří i u žalobce zjištěná látka delta-9-THC), jejichž účinky na organismus člověka jsou podrobněji prozkoumány, je možné paušálně stanovit hranici, od níž platí, že je řidič z důvodu působení takové návykové látky ovlivněn ve své schopnosti řídit vozidlo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 As 35/2016 – 31). Pokud tedy správní orgán ze znaleckého posudku znalkyně z oboru toxikologie zjistil, že hodnota látky delta-9-THC v krvi žalobce překračovala limitní hodnotu stanovenou pro danou látku v nařízení vlády č. 41/2014 Sb., pak již toto zjištění samo o sobě postačovalo k závěru o tom, že žalobce byl pod vlivem předmětné návykové látky. Nebylo tedy nutné, aby správní orgán prováděl další dokazování ohledně míry ovlivnění žalobce uvedenou návykovou látkou. O příslušném závěru správního orgánu nelze mít pochyb, soud tak nevidí žádný prostor pro aplikaci zásady *in dubio pro reo* v tomto případě.
11. Nedůvodná je konečně také námitka, podle níž nebyla naplněna materiální stránka přestupku. Materiálním znakem přestupku se rozumí, že k trestnosti přestupku nepostačuje pouhé naplnění formální stránky příslušné skutkové podstaty, ale vyžaduje se, aby jednání pachatele vykazovalo i určitou společenskou škodlivost ve vztahu k porušené povinnosti. Tento materiální korektiv má význam při posuzování hraničních případů, umožňuje nestíhat bagatelní přestupky, jejichž závažnost je zcela nepatrná. Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Zpravidla tedy ani není nutné, aby se správní orgány otázkou naplnění materiální stránky daného přestupku explicitně zabývaly v odůvodnění svých rozhodnutí. Až ve chvíli, kdy se jedná o případ, v němž je sporné, zda konkrétní společenská škodlivost dosahuje minimální hranice typové škodlivosti, je nezbytné, aby se správní orgán zabýval materiální stránkou přestupku v odůvodnění svého rozhodnutí (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 – 45, a ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28).

12. V nyní posuzovaném případě došlo zcela zjevně k porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazujícím znaky přestupku. Ve vzorku žalobci odebrané krve byla zjištěna látka delta-9-THC (hlavní účinná složka marihuany) v koncentraci 4,0 ng/ml. Podle znaleckého posudku znalkyně Ing. E. H., Ph.D. lze aktivní konzumaci kanabinoidů a stav ovlivnění zjistit právě analýzou krevního vzorku. Přítomnost aktivní komponenty delta-9-THC v krvi je indikátorem stavu ovlivnění, její přítomnost v krvi lze dokázat jen velmi krátce po dávce, asi po dobu 6 hodin. Proto znalkyně jasně konstatovala, že žalobce byl ve stavu ovlivnění návykovými látkami. Jeho řidičské schopnosti byly ovlivněny negativně a jeho řízení bylo pravděpodobně rizikové, ovlivněné nekritičností vlastního úsudku, bez zábrán a s chybami v řízení, hrozilo usnutí za volantem, neadekvátní reakce na vjemy z okraje zorného pole, zkrácení reakčního času, snížení pozornosti atd.
13. Krajský soud v daném případě nevidí žádný prostor pro úvahy o tom, zda konkrétní společenská škodlivost dosáhla minimální hranice typové škodlivosti tak, aby bylo možno konstatovat, že jednání řidiče vozidla vůbec nebylo přestupkem. Pro srovnání, ve věci, o níž rozhodoval Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 5 As 104/2008 – 45, správní orgán uznal žalobce vinným přestupkem proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl dopustit tím, že při řízení motorového vozidla překročil povolenou rychlost pro jízdu v obci o 2 km/h, navíc se tak stalo na rovném a přehledném úseku komunikace v místech těsně před koncem obce. V tomto případě tedy byla namístež úvaha, zda byl naplněn materiální znak přestupku (správní soudy rozhodující v dané věci dospěly k závěru, že nebyl).
14. Žalobce tedy řídil motorové vozidlo v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona.

V. Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
16. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 30. prosince 2020

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce